

Η εορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στο Όρος Θαβώρ (φωτό+βίντεο)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στην ιερά αγρυπνία για τη δεσποτική εορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως στο όρος Θαβώρ (εκεί όπου έλαβε χώρα το θείο γεγονός) προεξήρχε χθες (6/19 Αυγούστου) ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'.

Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία αναμνησκει ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός προ του πάθους Του παρέλαβε τρεις από τους προκρίτους μαθητές, Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη και ανέβηκαν στο Όρος Θαβώρ και εκεί ενώπιον αυτών μετεμορφώθη.

Το γεγονός τούτο εορτάσθηκε στο Όρος Θαβώρ διά νυκτερινής υπαιθρίου θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. του Πατρός ημών και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Εσθονίας του Πατριαρχείου Μόσχας κ. Σεργίου, του Αρχιμανδρίτου π. Παρθενίου, του Αρχιμανδρίτου π.

Αλεξάνδρου της Ρωσικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα, πολλών παρεπιδημούντων Ιερέων των Πατριαρχείων Μόσχας και Ρουμανίας, πολλών Πρεσβυτέρων Ιερέων του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψάλλοντος του Ηγουμένου της Άκκρης Αρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου και της χορωδίας συσταθείσης υπ' αυτού και μετέχοντος αθρόου πιστού λαού.

Προ του Κοινωνικού της Θείας Λειτουργίας κήρυξε τον θείο λόγο ο Μακαριώτατος ως έπεται:

«Θεός ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτός γέγονας, ὅλη τῇ θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις Μωσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διό καὶ ἡμεῖς κληρὸς τε καὶ λαὸς ἀνήλθομεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, τῷ θαβωρεῖῳ δηλονότι ὄρει, ἵνα μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων βοήσωμεν: «ὁ τῶν πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ».

«Ὡς μέγα καὶ φοβερον, ὥράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δέ ἀσύγκριτος, ἐξήστραπεν ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, νοητός ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ», ὑμνολογεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός, θαυμάζων τό γεγονὸς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ὅντως «τά ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱός ἐκ τῆς Παρθένου τῇ πατρώᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεός καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτός εἰς τούς αἰῶνας».

Ἐπειδὴ πολλάκις ὁ Χριστός ὠμίλησεν εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ περὶ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους καὶ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ὡς καὶ τῆς τριημέρου ταφῆς καὶ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ· καὶ βουλόμενος ἵνα πληροφορήσῃ καὶ δείξῃ τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ μέλλουσα δόξα Αὐτοῦ τοῦ ὄντος «ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός», (Πρβλ. Ματθ. 17,5), παρέλαβε «τόν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τόν ἀδελφόν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες... ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός

ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17, 1-6).

Ἑρμηνεύων τούς εὐαγγελικούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Πεπράχθαι δέ φαμέν τὴν Μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ οὐχὶ δῆπου τό σχῆμα τό ἀνθρώπινον ἀποβαλόντος τοῦ σώματος, ἀλλὰ δόξης τινός φωτοειδοῦς περιστελλούσης αὐτό καί τόν ἀτιμότατον τῆς σαρκὸς χαρακτηῖρα μεταχρωννύσης ὥσπερ εἰς ὄψιν εὐκλεεστέραν, κατὰ τό «σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ» (Α΄ Κορ. 15, 43) παρά τοῦ θείου Παύλου εἰρημένον. Νῦν μὲν γάρ αὐτό σὰρξ ἐστι γυμνή, οὐ δόξῃ κατακεχρωσμένη, οὐ λαμπρότητι φυσικῇ κατηγλαϊσμένη, ψιλήν δέ καί μόνην τὴν ἐκ φύσεως ἀδοξίαν τε ὁμοῦ καί ἀσθένειαν ἔχουσα. Κατὰ δέ τόν τῆς ἀναστάσεως καιρόν ἐξαλλαγὴ τις ἔσται θεοπρεπῆς καί δόξης οὐ σχήματος μεταβολή. Θείας γάρ δόξης ἐπιβλήμασι περιαστράψει λοιπόν. Ἐκλάμπουσι γάρ οἱ δίκαιοι καθάπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν».

[Καί ἀπλούστερον· Λέγομεν δέ ὅτι ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο χωρὶς βεβαίως νὰ ἀποβάλλῃ τό ἀνθρώπινον σχῆμα τοῦ σώματος, ἀλλὰ διὰ τῆς περιβολῆς κάποιας φωτοειδοῦς δόξης, ἡ ὁποία μετέβαλε τό χρῶμα τοῦ ἀναξίου τιμῆς χαρακτηῖρος τῆς σαρκὸς εἰς ἐνδοξοτέραν ὄψιν [= ἐμφάνισιν], ὅπως ἀκριβῶς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «σπείρεται τό σῶμα ἐν ἀτιμίᾳ καί ἐγείρεται ἐν δόξῃ», (Α΄ Κορ. 15, 43). Ἐπομένως λοιπόν, αὐτό τό σῶμα εἶναι γυμνή σάρκα μὴ χρωματισθεῖσα ἐντελῶς μέ δόξα οὔτε μέ φυσικὴ λαμπρότητα, ἀλλ’ ἔχουσα ψιλήν=[ἀπλήν] καί μόνην τὴν ἐκ φύσεως ἀδοξίαν [= ἄνευ θείας δόξης] μαζί μέ τὴν ἀσθένειαν. Κατὰ δέ τόν καιρόν τῆς Ἀναστάσεως θά ὑπάρξῃ κάποια πλήρης θεοπρεπῆς ἀλλαγὴ δόξης καί οὐχὶ μεταβολὴ σχήματος. Διότι τότε λοιπόν θά περιαστράψῃ μέ τούς μανδύας τῆς θείας δόξης: «ἐκλάμπουσιν γάρ οἱ δίκαιοι καθάπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν», (Ματθ. 13,43).

Ἀξιοσημείωτον τῆς σημερινῆς ἑορτῆς εἶναι τό γεγονός ὅτι «ὁ Ὡν, σήμερον ἐπ’ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τό ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὼν οὐσίαν», κατὰ τόν ὑμνωδόν. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς ἀπεκάλυψε ἀμυδρῶς εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ τό ἄρρητον μεγαλεῖον τῆς θεότητος Αὐτοῦ, τοὔτέστιν τό ἄκτιστον φῶς ὡς ἱστοροῦν οἱ Εὐαγγελισταί: «καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς», (Ματθ. 17,2).

Ἑρμηνεύων τούς εὐαγγελικούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «Αὐτός γάρ ὁ Χριστὸς ἐστὶ τό φῶς τό ἀληθινόν, τό ἐξ ἀληθινοῦ καί αὐτοῦ φωτός αἰδίως γεννώμενον, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐνυπόστατος Λόγος, τό τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ὁ φυσικὸς χαρακτηῖρ τῆς τοῦ Θεοῦ καί Πατρὸς ὑποστάσεως» (Πρβλ. Ἑβρ. 1,3)· τούτου τό πρόσωπον ἔλαμπεν». Ἐξηγῶν δέ τόν τρόπον τῆς ἐλλάμψεως τοῦ θείου καί ἀκτίστου φωτός ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἀναφέρει ὡς

παράδειγμα τό φῶς τοῦ ἡλίου λέγων: «Ἀμήχανον δέ ἀπαραλήπτως ἐν τῇ κτίσει τό ἄκτιστον εἰκονίζεσθαι· ἀλλ' ὥσπερ ὁ ἥλιος εἷς μέν ἐστιν, ἔχει δέ οὐσίας δύο, τοῦ τε φωτός ὃ γεγένηται πρότερον, καί τοῦ τῇ κτίσει ἐφυστερίζοντος σώματος, δι' ὅλου δέ τοῦ σώματος τό φῶς ἀδιαιρέτως ἥνεται, καί τοῦ σώματος ἐφ' ἑαυτοῦ μένοντος τό φῶς πάσης τῆς γῆς ἐφαπλοῦται τοῖς πέρασιν, οὕτω καί ὁ Χριστός, φῶς ἐκ φωτός ἀναρχον ὢν καί ἀπρόσιτον, ἐν χρονικῷ καί κτιστῷ γενόμενος σώματι, εἷς ἐστιν ἥλιος δικαιοσύνης, εἷς Χριστός, ἐν δύο ἀδιαιρέτως ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος».

[Καί ἀπλούστερον· δότι εἶναι ἀδύνατον νά εἰκονισθῇ τό ἄκτιστον μέσα εἰς τήν κτίσιν χωρίς νά μειωθῇ. Ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἥλιος εἶναι ἕνας, ἔχει ὅμως δύο οὐσίες, τήν οὐσίαν τοῦ φωτός πού ἔχει γίνεи προηγουμένως καί τήν οὐσίαν τοῦ σώματος πού κτίσθηκε μεταγενέστερα, καί τό φῶς ἐνώθηκε ἀδιαίρετα μέ ὅλο τό σῶμα καί ἐν ᾧ τό σῶμα προσδιορισμένο ἀπό τόν χρόνο καί κτιστό, εἶναι ἕνας ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἕνας Χριστός, πού τόν γνωρίζουμε μέ δύο φύσεις ἀδιαίρετες].

«Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς» (Ματθ. 17,5). Ἑρμηνεύων τόν εὐαγγελικόν τοῦτον λόγον, ὁ μύστης τῆς θείας ἐλλάμπσεως καί τοῦ ἀκτίστου φωτός Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει: «Ἀλλά τίς αὐτή ἡ νεφέλη καί πῶς, φωτεινή οὖσα, ἐπεσκίασεν αὐτούς; Μή αὐτή τό ἀπρόσιτον ἐστι φῶς, ἐν ᾧ Θεός κατοικεῖ καί ὁ φῶς ἀναβάλλεται ὡς ἱμάτιον; ... φησί... «ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνή αὐτοῦ», (Ψαλμ. 17,12). Καίτοι, καθ' ὃ φησίν ὁ Ἀπόστολος, «μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον» (Α΄ Τιμ. 6,16), ὥστε τό αὐτό καί φῶς ἐστιν ἐνταυθοῖ καί σκότος , δι' ὑπερέχουσιν φανότητα ἐπισκιάζον». [Καί ἀπλούστερον· Ἀλλά ποία εἶναι αὐτή ἡ νεφέλη καί πῶς, ἐν ᾧ ἦταν φωτεινή τούς ἐπεσκίασε; Μήπως εἶναι τό ἀπρόσιτον φῶς, εἰς τό ὁποῖον κατοικεῖ ὁ Θεός, τό φῶς πού ἐνδύεται σάν ἱμάτιο; Διότι λέγει.... «κατέστησε τό σκότος περικάλυμμά του σάν σκηνή κυκλική» (Ψαλμ. 17,12). Καί ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος «εἶναι ὁ μόνος πού ἔχει ἀθανασία καί κατοικεῖ εἰς φῶς ἀπρόσιτον» (Α΄ Τιμ. 6,16), ὥστε ἐδῶ τό ἴδιο τό πρᾶγμα εἶναι καί φῶς καί σκότος, πού ἀπό ὑπερβολική λαμπρότητα ἐπισκιάζει».

Αὐτῆς ταύτης τῆς θείας φωτιστικῆς δυνάμεως τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀπροσίτου καί ἀκτίστου φωτός τῆς τρισηλίου Θεότητος, ἐγένοντο κοινωνοί καί θεωροί ὅχι μόνον οἱ ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ παρευρεθέντες Προφῆται καί Ἀπόστολοι, ἀλλ' ἅπαντες οἱ δίκαιοι καί ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Μεταμορφωθέντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα σημειωθῇ ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ καί ἀξιοθῶμεν τῆς θεωρίας τῆς ἀπροσίτου δόξης Αὐτοῦ.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἶπωμεν: «Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα, φῶς καί τό Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν». Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Στο Θαβώρ κάθε χρόνο επαναλαμβάνεται το ίδιο θαύμα στις 6 Αυγούστου, κατά την Ιερά Αγρυπνία. Μπροστά στα μάτια χιλιάδων πιστών, κατεβαίνει

ν λιβάνι
αι τόσο
ρων...

Για την μεγάλη δεσποτική εορτή τελέσθηκε πρωϊνή θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού στον Ιερό Ναό τούτο, αγιογραφηθέντα εξ ολοκλήρου υπό του ρέκτου ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιλαρίωνος. Το δε μεσημέρι παρετέθη εόρτιος τράπεζα.

Επίσης, το γεγονός εορτάσθηκε και στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως στη

Ραμάλλα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τη φιλοξενία του δραστηρίου ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος και με αθρόα συμμετοχή πιστού λαού προσευχομένου εν κατανύξει πολλή.

Ακόμα, εορτάσθηκε και στο Θεομητορικό Μνήμα στη Γεθσημανή, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου «τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί μετέχοντος ἱκανοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν, προσκυνητῶν καί Ἀραβοφύωνων πιστῶν».

Για περισσότερες φωτογραφίες κάντε κλικ [εδώ](#)